

احتمال افزایش نرخ بهره در سال ۲۰۱۹ تقریبا صفر است

ارزیابی بازار پول نشان می‌دهد نه تنها امسال بلکه تا اواسط سال آینده میلادی نیز احتمال افزایش نرخ بهره توسط بانک مرکزی اروپا نزدیک صفر است.
به گزارش ایسنا به نقل از رویترز، بانک مرکزی اروپا ماه گذشته اعلام کرد به سیاست‌های محرک مالی خود خاتمه می‌دهد اما به منظور حمایت از اقتصاد منطقه یورو و افزایش نرخ بهره، تا تابستان در خصوص افزایش نرخ بهره تصمیم‌گیری نخواهد کرد.
با این حال با توجه به چشم‌انداز نامناسب اقتصادی منطقه یورو، سرمایه‌گذاران معتقدند نرخ بهره منفی ۰٫۴ درصدی فعلی بیش از آن چه که پیشتر تصور می‌شد حفظ خواهد شد.

گزارشی از پیامدهای نبود «کیف پول الکترونیکی»

کارت بانکی یا پول نقد؟

«کارت می‌کشید؟» این را فروشنده‌ای می‌گوید که برای پس دادن بقیه پول مشتری، سکه و اسکناسی در دخل خود ندارد؛ کارت مشتری را می‌گیرد و می‌گوید «بوره پول نقد به سر آمده».

این داستان هر روز تکرار می‌شود؛ فرقی ندارد شاهر باشد یا

روستاهمه فروشنده‌ها چند تایی کارتخوان در فروشگاه دپو کرده‌اند و با یک خط تلفن به همه بانک های کشور وصل می‌شوند؛ البته بسیاری هم مدرن تر شده و کارتخوان های بی سیم آورده‌اند و یا برای اینکه مشتری خیالش بابت هک نشدن رمز کارتش راحت باشد، صفحه کلید رمز جداگانه روی پیشخوان گذاشته‌اند.

توسعه بانکداری الکترونیک در ایران بسیار سریعتر از آنچه که تصور می‌شد اتفاق افتاد و از نیمه نخست دهه هشتاد به سرعت رشد کرد و شکلی که اکنون به ازای هر ایرانی حداقل پنج کارت بانکی وجود دارد؛ حالا همه داستان‌ها به کارتخوان فروشگاه‌ها ختم نمی‌شود؛ اینترنت و ابزارهای موبایلی هم آمده‌اند اما هنوز سهم اصلی را در تراکنش های بانکی، کارتخوان‌ها در اختیار دارند. پیشرفت‌ها طوری بوده فقط در آرمه امسال بیش از یک میلیارد و ۸۵۵ میلیون تراکنش در شبکه شاپرک روی داده که ارزش ریالی آن افزون بر ۲ هزار میلیارد تومان است و نکته مهمتر اینکه کارتخوان‌ها سهمی بیش از ۸۸ درصد در این مبادلات دارند.

اما داستان به همین جا ختم نمی‌شود؛ درست است که با همین تراکنش های رایگان و پرداخت های آنلاین بسیاری از دغدغه های تامین اسکناس و سکه برای مردم کم شده و دیگر فروشنده بخاطر نبود پول خرد غرولند نصیب مشتری نمی‌کند اما در پس همین پیشرفت‌ها، آمارهای دیگری از تحمیل هزینه های گزاف این پرداخت های آسان بر نظام پولی کشور حکایت دارد؛ رویه ای که در نهایت هزینه تمام شده پول را در شبکه بانکی بالا می‌برد.

آنگونه که آمارهای شرکت الکترونیکی پرداخت کارت (شاپرک) می‌گوید در همین آذرماه گذشته ۲۶۸۱ درصد از تراکنش‌هایی که از طریق کارتخوان‌ها انجام شده، زیر ۵ هزار تومان بوده و بانک‌ها بابت هر یک از این تراکنش‌ها که تعداد آن به ۴۴۰ میلیون و ۵۷۲ هزار و ۵۵۲ فقره بوده ۷۰ تومان کارمزد به پرداخته‌اند. این میزان برای تراکنش‌های بین ۵ هزار تا ۲۵ هزار تومان به ۲۸،۴۲ درصد از کل تراکنش‌ها می‌رسد یعنی ۶۳۱ میلیون و ۴۱۸ هزار و ۲۲۶ فقره تراکنش در آذرماه با این اوصاف پیش از یک میلیارد تراکنش در شبکه شاپرک به صورت آنلاین رد و بدل می‌شود در حالی که ارزش این تراکنش‌ها کمتر از ۲۵ هزار تومان است.

هزینه ۱۰ هزار میلیارد تومانی تراکنش‌ها برای بانکها
داستان آنجا هم‌انگیزتر می‌شود که بدانیم بیش از ۹۰ درصد تراکنش‌هایی که از طریق کارتخوان‌ها انجام می‌شود کمتر از ۵۰۰ هزار تومان ارزش دارد.

بر این اساس بانک‌های پذیرنده و صادرکننده کارت در حالی سالی نزدیک به ۱۰ هزار میلیارد تومان بابت کارمزد تراکنش‌ها هزینه‌می‌کنند که به عقیده کارشناسان به همین میزان نیز صرف‌پایداری شبکه و آنلاین بودن پرداخت‌ها می‌شود.

این در حالی است که در سایر کشورها، این مشکل با طراحی کیف پول الکترونیکی حل شده که به شکل آنلاین پرداخت‌ها را انجام می‌دهد، تا هزینه‌پایداری شبکه کمتر شود.

ارزیابی بازار پول نشان می‌دهد نه تنها امسال بلکه تا اواسط سال آینده میلادی نیز احتمال افزایش نرخ بهره توسط بانک مرکزی اروپا نزدیک صفر است.
به گزارش ایسنا به نقل از رویترز، بانک مرکزی اروپا ماه گذشته اعلام کرد به سیاست‌های محرک مالی خود خاتمه می‌دهد اما به منظور حمایت از اقتصاد منطقه یورو و افزایش نرخ بهره، تا تابستان در خصوص افزایش نرخ بهره تصمیم‌گیری نخواهد کرد.
با این حال با توجه به چشم‌انداز نامناسب اقتصادی منطقه یورو، سرمایه‌گذاران معتقدند نرخ بهره منفی ۰٫۴ درصدی فعلی بیش از آن چه که پیشتر تصور می‌شد حفظ خواهد شد.

گزارشی از پیامدهای نبود «کیف پول الکترونیکی»

کارت بانکی یا پول نقد؟

کارتخوان های فروشگاه‌ی به دلیل ارزش‌نمایشی آن از یک سو و الزام شرکت پرداخت (PSP) به نصب کارتخوان بدون توجه به

کارایی آن، ناشی از قراردادهای این شرکت‌ها با بانکهاست.

در مجموع این رویکرد سبب شده تا پدیده‌هایی همچون تعدد کارتخوان نصب شده در هر فروشگاه و وجود کارتخوان های کم تراکنش و فاقد تراکنش تشدید شود در حالی که اجاره ماهانه این دستگاه‌ها به طور متوسط از سوی بانک پرداخت می‌شود.

ابزارهای سنتی پرداخت تضعیف شده‌اند

«محمدرضا جمالی» تحلیلگر سیستم‌های پرداخت و بانکی در این باره به ایرنا می‌گوید: یکی از اشکالاتی که سبب شده مردم عادی برای پرداخت‌های بسیار خُرد به انجام تراکنش‌های رایگان روی آورند، این است که بانک مرکزی وظیفه‌ذاتی خود یعنی ضرب سکه و نشر اسکناس (پول خرد) را به درستی انجام نداده و حتی می‌توان گفت که این ابزار سنتی را تضعیف کرده است.

وی در بیان مضرات فراگیرشدن استفاده از تراکنش‌ها برای هر نوع نقل و انتقال پول مثال زد؛ فرض کنید یک اسکناس پنج‌هزار تومانی داشته باشیم که حداقل در ۳۰۰ معامله استفاده می‌شود در نتیجه یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان از تولید ناخالص داخلی با آن انجام می‌شود؛ هزینه‌چاپ یک اسکناس برای بانک مرکزی ۸۰ تومان است پس هزینه هر معامله برای بانک مرکزی ۲۵ ریال می‌شود اما اگر این اسکناس نباشد و بخواهیم ۳۰۰ تراکنش بانکی انجام‌دهیم‌با در نظر گرفتن کارمزد تراکنش بانکی به میزان ۷۰ تومان در مجموع ۲۱ هزار تومان کارمزد از طرف شرکت‌های پرداخت، شتاب و شاپرک به بانک‌ها تحمیل می‌شود. وی با بیان اینکه شتاب و شاپرک سالی ۲ هزار میلیارد تومان بابت تراکنش‌ها درآمد دارند، اظهار داشت: همین میزان پول، به

وزیر راه:

۷۰۰ کیلومتر به ظرفیت بزرگراهی کشور افزوده می‌شود

وزیر راه و شهرسازی گفت: تا اواسط بهار سال ۹۸ و یا در نهایت پایان این فصل ۷۰۰ کیلومتر به ظرفیت بزرگراهی کشور افزوده می‌شود.

به گزارش ایرنا، محمد اسلامی پنجشنبه شب در آیین آغاز عملیات قطعه ۱۰ پروژه راه آهن بوشهر- شیراز در شهرستان تنگستان افزود: در چهارمین سال پیروزی شوکومند انقلاب اسلامی ایران این ظرفیت بزرگراهی خدمتی بزرگ برای مردم خواهد بود.

وزیر راه و شهرسازی یادآورشد: اتصالات ریلی در مسیر برون مرزی و ۲ استان کشور در چهارمین سال پیروزی انقلاب نیز در زمره پروژه های تاثیرگذار برای ترانزیت کالا و حمل و نقل است که امسال به بهره برداری می‌رسند.

اسلامی ادامه داد: اتصال مسلوبه و بوشهر به خط ریلی به عنوان ۲ مرکز برای جابجایی بار و مسافر شهرهای در مسیر حائز اهمیت است که امید است با استفاده از ظرفیت فاینانس ۴۵۰ کیلومتر شبکه ریلی براساس زمانبندی تمامی قطعات به بهره برداری برسند و بار روی کریدور ریلی شمال و جنوب کشور قرار گیرد.

وزیر راه و شهرسازی گفت: امروز با شروع این پروژه امید مردم استان بوشهر برای تحقق یکی از آرزوهای دیرینه زنده می‌شود که امید است که با همت مسولان و

وزیر راه و شهرسازی گفت: تا اواسط بهار سال ۹۸ و یا در نهایت پایان این فصل ۷۰۰ کیلومتر به ظرفیت بزرگراهی کشور افزوده می‌شود.

به گزارش ایرنا، محمد اسلامی پنجشنبه شب در آیین آغاز عملیات قطعه ۱۰ پروژه راه آهن بوشهر- شیراز در شهرستان تنگستان افزود: در چهارمین سال پیروزی شوکومند انقلاب اسلامی ایران این ظرفیت بزرگراهی خدمتی بزرگ برای مردم خواهد بود.

وزیر راه و شهرسازی یادآورشد: اتصالات ریلی در مسیر برون مرزی و ۲ استان کشور در چهارمین سال پیروزی انقلاب نیز در زمره پروژه های تاثیرگذار برای ترانزیت کالا و حمل و نقل است که امسال به بهره برداری می‌رسند.

اسلامی ادامه داد: اتصال مسلوبه و بوشهر به خط ریلی به عنوان ۲ مرکز برای جابجایی بار و مسافر شهرهای در مسیر حائز اهمیت است که امید است با استفاده از ظرفیت فاینانس ۴۵۰ کیلومتر شبکه ریلی براساس زمانبندی تمامی قطعات به بهره برداری برسند و بار روی کریدور ریلی شمال و جنوب کشور قرار گیرد.

وزیر راه و شهرسازی گفت: امروز با شروع این پروژه امید مردم استان بوشهر برای تحقق یکی از آرزوهای دیرینه زنده می‌شود که امید است که با همت مسولان و اظهارات معاون روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی که از

هزینه مسکن کارگران در فیش‌های حقوقی آنها مبلغ ۴۰ هزار تومان است.

تصویب حق مسکن ۴۰ هزار تومانی کارگران در حالی است که بسیاری از کارشناسان این رقم را برای اجاره حتی یک اتاق کافه نمی‌دانند و معتقدند در شرایطی که بسیاری از کارگران حداقل‌یگیرند و بخش اعظمی از دستمزد آنها صرف هزینه‌های مسکن و اجاره‌بها می‌شود، کمک هزینه ۴۰ هزار تومانی مسکن دردی از خانوارهای کارگری دوانمی‌کند.

به گفته آنها دولت باید بر اساس اصل ۳۱ قانون اساسی، تامین مسکن کارگران کم درآمد و کارگران را برای جبران قسمتی از هزینه‌های زندگی برعهده گیرد.

پیش از این یک کارشناس اقتصادی پیشنهاد کرده بود که اگر عزم جدی برای افزایش حق مسکن کارگران وجود دارد، میزان اجاره بها

در کلان‌شهرهای مثل تهران محاسبه و ۵۰ درصد آن به عنوان حق مسکن کارگران در نظر گرفته شود.

به گزارش ایسنا، داشتن مسکن متناسب با نیاز، حق هر فرد و خانواده ایرانی در اصل ۳۱ قانون اساسی است و دولت موظف است با رعایت اولویت برای آنها که نیازمندترند به خصوص روستائینشان و کارگران زمینه‌اجرای اصل را فراهم کند. همچنین بر اساس ماده ۷۲ منشور حقوق شهروندی، حق شهروندان است که از مسکن ایمن و متناسب با نیاز خود و خانواده‌شان بهره‌مند شوند و دولت بر اساس نیاز و با رعایت اولویت و امکانات زمینه‌استفای این حق را فراهم کند.

اقتصادی

شنبه ۲۹ دی ۱۳۹۷ / شماره ۳۲۲

اخبار

گمرک: صدور مجوز ورود کالاهای گروه ۴ به مناطق آزاد ممنوع است

گمرک ایران در بخشنامه ای اعلام کرد: گمرکات اجرایی کشور از صدور هر گونه مجوز ترانزیت و ورود کالاهای گروه ۴ به مناطق آزاد تجاری صنعتی و ویژهٔ اقتصادی فعلا خودداری کنند.

به گزارش روز پنجشنبه ایرنا، گروه چهارم کالایی شامل کالاهایی است که در داخل کشور تولید می‌شود و نیازی به واردات آنها از خارج از کشور نیست.

بخشنامه ی گمرک امروز به نهادهای ذیربط از جمله گمرکات اجرایی مستقر در مناطق آزاد کیش، قشم، چابهار، اروند، انزلی، ارس و ماکو و مناطق ویژهٔ اقتصادی ابلاغ شد.

در این بخشنامه آمده است: گمرک پس از استقرار کامل در مبادی ورودی مناطق آزاد و ویژهٔ اقتصادی، نسبت به صدور مجوز ترانزیت و ورود کالاهای گروه ۴ به مناطق آزاد تجاری صنعتی و ویژهٔ اقتصادی با رعایت تشریفات گمرکی اقدام می‌کند.

در این بخشنامه یادآور شده است: استقرار کامل گمرک جمهوری اسلامی ایران در مبادی ورودی مناطق آزاد تجاری صنعتی و ویژهٔ اقتصادی به اذعان گمرکات اجرایی مستقر در این مناطق به صورت کامل در برخی موارد محقق نشده است. قرار شده است با توجه به ممنوعیت ترانزیت و ورود کالاهای گروه ۴ به مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژهٔ اقتصادی و سرزمین اصلی مطابق بند ۵ این صورتجلسه، وزارت صنعت، سیاست خود را در مورد توقف ثبت سفارش کالاهای گروه ۴ در این مناطق تعیین کند.

مسنولیت حسن اجرای این بخشنامه به دلیل اهمیت و حساسیت موضوع، برعهدهٔ بالاترین مقام گمرکات است. در این بخشنامه از گمرک‌های مناطق آزاد خواسته شده است با نظارت دقیق و کنترل‌های لازم ترتیبی اتخاذ کنند تا مفاد این بخشنامه بصورت کامل و دقیق اجراء و در صورت وجود هرنوع مشکل، مراتب را به قید فوریت به دفاتر ستادی گمرک جمهوری اسلامی ایران منعکس کنند.

ابزارسازی برای صندوق‌های خالی و سرمایه‌های خیالی!

در حالی که سرمایه‌گذاران ریسک‌پذیر اعتماد خود را برای سرمایه‌گذاری در استارت‌آپ‌ها از دست داده‌اند و نیاز به ترمیم اعتماد از دست رفته حس می‌شود، مسئولان بازار سرمایه در حال ابزارسازی برای سرمایه‌های ناموجود هستند؛ ابزارهای مالی که یکی پس از دیگری مجوز تأسیس می‌گیرند اما خالی می‌مانند.

به گزارش ایسنا چند سال است که در فرابورس ایران صندوق‌هایی با نام صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر (VC) تأسیس شده است تا منابع مالی که در آن جمع می‌شود در بنگاه‌های نوپا با ریسک‌های بالا سرمایه‌گذاری شوند. اما این صندوق‌ها به دلایل مختلف در این مدت نتوانستند سرمایه‌گذاران را به خود جذب کنند و در نهایت بخش عمده آن‌ها خالی ماندند.

با توجه صورت‌های مالی حسابرسی شده VC‌ها که در کدال منتشر شده است مشخص شده که حتی اندک سرمایه‌گذاران ریسک‌پذیری که راضی شده‌اند سرمایه خود را در این صندوق‌ها بگذارند در نهایت منابع جمع شده را در دو سال اخیر یا در بانک سپرده‌گذاری کرده‌اند یا در اوراق با درآمد ثابت گذاشته‌اند و سود حاصل نیز به حساب هیات مدیره و مدیر صندوق رفته است.

در حالی که این ابزار جدید به این علت به بازار سرمایه آمد تا از طریق آن‌ها در شرکت‌های نوپا با ریسک بالا سرمایه‌گذاری شود و اگر قرار بود که منابع این صندوق‌ها در بانک سپرده‌گذاری شود که دیگر نیازی به این ابزار جدید مالی نبود. یکی از عوامل مهم که همین اندک سرمایه‌گذاران حرفه‌ای از این صندوق‌ها استقبال نمی‌کنند این است که استارت‌آپی‌ا نمی‌توانند پیدا کنند که ایده‌ای برای رشد داشته باشد در نتیجه این سرمایه‌گذاران، ریسک سرمایه‌گذاری در این پروژه‌ها را یک ریسک غیر منطقی می‌دانند. مهم‌تر اینکه در عین حال برخی از استارت‌آپ‌ها که خود را به اصطلاح تک‌شاخ می‌دانند سبب شدند که با ارزش‌گذاری‌های غیر واقعی، حتی سرمایه‌گذاران ریسک‌پذیر ارزش‌گذاری استارت‌آپ‌ها را زیر سوال ببرند و منابع خود را در این بخش سرمایه‌گذاری نکنند.

این موضوع باعث شده که حتی آن دسته از سرمایه‌گذارانی که ریسک سرمایه‌گذاری در VC‌ها را به جان خریدند در نهایت به استارت‌آپ‌ها اعتماد نکنند سرمایه‌خود را در بانک‌ها سپرده بگذارند.

در نتیجه این صندوق‌های خطرپذیر عملا کارایی خود را از دست داده‌اند و به جای اینکه به عمق بازار سرمایه کمک کنند، سرمایه‌های موجود را به جای بنگاه‌ها به سمت بانک‌ها سرازیر می‌کنند. این موضوع حتی با نفس فرهنگ‌سازی بازار سرمایه در تضاد است.

مسئولان بازار سرمایه از طرفی مبالغ کلانی صرف فرهنگ‌سازی سرمایه‌گذاری در بازار سرمایه می‌کنند اما از طرف دیگر ابزار مالی در دل بازار سرمایه پیدا شده که منابع را مستقیما به سمت بانک‌ها هدایت می‌کند.

یک نتیجه منطقی و ساده که می‌شود از این اتفاق‌ها گرفت این است که علت خالی ماندن VC‌ها نبود ابزار مالی نیست، بلکه علت اصلی از بین رفتن اعتماد سرمایه‌گذاران است، چراکه با وجود این ابزار (صندوق سرمایه‌گذاری خطر پذیر) این سرمایه‌گذاران ریسک استارت‌آپ‌ها را نمی‌پذیرفتند. پس طبیعی است که نباید در این مورد خاص به دنبال ابزاری جدید بود چون سرمایه هر چند اندک، اما جذب این ابزارهای موجود شده‌اما در نهایت خود سرمایه‌گذاران از این سرمایه‌گذاری پشیمان شده‌اند و دو سال است که ترجیح دادند که منابع این صندوق‌ها در اوراق با درآمد ثابت یا بانک باشد.

در نتیجه غیرمم وجود سرمایه، سرمایه‌گذاران پروژه‌های موجود را غیر منطقی برآورد کردند. برای اینکه این سرمایه‌گذاران تصمیم به تامین مالی استارت‌آپ‌ها بگیرند باید اعتماد از دست رفته سرمایه‌گذاران بازگردد و این اعتماد بازمی‌گردد، مگر اینکه ارزش‌گذاری‌ها منطقی صورت گیرد و استارت‌آپ‌ها برای رشد، ایده داشته باشند. آن هم نه ایده‌ای کپی از نمونه‌های خارجی بلکه ایده‌ای که قابلیت خلق کسب و کاری جدید داشته باشند.

بر این اساس است که امروز بسیاری از فعالان اکوسیستم استارت‌آپی به نهادهای ناظر گله دارند که چرا با ارزش‌گذاری‌های غیر واقعی و معاملات صوری در حوزه استارت‌آپی برخوردی قانونی و جدی صورت نمی‌گیرد تا اعتماد از بین رفته در فضای سرمایه‌گذاری در بازار سرمایه بازگردد؛ هر چند که سازمان بورس اعلام کرده که این ارزش‌گذاری‌ها را قبول ندارد ولی نبود برخورد قاطع با چنین رفتارهای سوداگرانه‌ای سبب شده که اعتماد سرمایه‌گذارن ترمیم نشود.